

देवीमा० ऐन्द्रो दिक् “उपमितसमासे उत्तरपददस्यः
अष्टलक्ष्योतकः मनुजेन्द्रः वारणेन्द्र इत्यादि ।

इन्द्रक न० इन्द्रस्य राज्ञः कं सुखं यत् । १भा०ट्टे हेम० ।
ईत० । २इन्द्रसुखे ।

इन्द्रकर्म्मण पु० इन्द्रस्यैव ऐश्वर्यान्वितं कर्म्मस्य । विष्णु
“इन्द्रकर्म्मा महाकर्म्मा कृतकर्म्मा कृतागमः” विष्णुस० ।
इन्द्रकील पु० इन्द्रस्य कील इव व्यत्युच्चत्वात् । १मन्दरपर्वते
इन्द्रस्य कील इव । २इन्द्रध्वजे न० “विषमेन्द्रकीलचतु-
ष्ययश्चभाषासुपरिणीतु” सुशु० ।

इन्द्रकुक्षर पु० ईत० । ऐरावते तस्यामृतमन्थनकाले इन्द्रेण
मृद्योतत्वात् तथात्वम् यथाह “श्वेतैर्दलैश्चतुर्भिस्तु महा-
कायस्ततः परम् । ऐरावतो महाभागोऽभवद्वज्रवृता
धृतः” भा० आ० १८अ० । इन्द्रगजशक्रगजादयोऽप्यत्र ।

इन्द्रकूट पु० इन्द्र ऐश्वर्यान्वितः कूटोऽस्य । पर्वतभेदे
“ततस्तु पर्वताः सप्त केयवं समुपस्थिताः । जयन्तो व-
जयन्तोऽय नोलो रजतपर्वतः । महामेरुः सकैलास
इन्द्रकूटश्च नामतः” हरि० १७१ अ० ।

इन्द्रकूट न० कूटं कर्षणं भादे क्त ततः अस्यर्थे अच् इन्द्रेण
इन्द्रहेतुककर्षणेन कर्षणजातम् । वृष्टिजलसम्पन्ने धान्यभेदे
“इन्द्रकूटैवेत्येति धान्यैश्चैव नदोमुखैः” भा० स० ५ अ० ।

इन्द्रकोष पु० इन्द्रस्य कोष इव सुखदायकत्वात् । १मञ्जे,
२खड्गायाञ्च । [पर्वतादयोऽप्यत्र ।

इन्द्रगिरि पु० इन्द्रनामा गिरिः । महेन्द्रपर्वते । इन्द्र-
इन्द्रगुरु पु० ईत० । वृहस्पतौ इन्द्राचार्यादयोऽप्यत्र ।
इन्द्रगोप पु० इन्द्रो गोपो रत्नकोऽस्य वर्णाभवात्तस्य । वर्णा-
कालिके कोटभेदे शक्रगोपादयोऽप्यत्र । “अविरलवपुर-
सुरेन्द्रगोपाः” किरा० । “इन्द्रगोपकवर्णाभां शुक्लवर्णां
मनोजवाम्” भा० स० ४० अ० । शुभ्रतया वर्णनात्
“रुद्रयोवनया शक्रगोपकालोहितरागेणांशुकेन” काद०
रक्ततया वर्णनाच्च तस्य कोटस्य द्वैविध्यं स्मृद्येतभेदात् ।

इन्द्रगोप पु० इन्द्र इतिशब्देन विस्पष्टं बुध्यते पुष-कर्म्मणि
षञ् । इन्द्रे “इन्द्रघोषमत्वा वक्त्रभिः पुरस्तात् पाठ” यजु०
५, ११ । [श्वेतचन्दने राजनि० ।

इन्द्रचन्दन न० इन्द्रप्रियं चन्दनम् शा० त० । हरिचन्दने
इन्द्रचाप पु० इन्द्रे इन्द्रस्वामिके मेघे चाप इव । १शक्रधनुषि ।

“विद्युत्पलं ललितवनिताः सेन्द्रचाप सचिताः” मेघ-
ट्ट० । “विद्युता सचिताः सूर्याः सेन्द्रचापे घने यथा”
भा० व० २३ अ० । तदुत्पत्तिप्रकारादि वृह० स० ७ त्तम्

इन्द्रायुधशब्दे विवृतिः ईत० । १शक्रस्य शरासने च
इन्द्रचिर्मिटी इन्द्रस्यात्मनः प्रिया चिर्मिटी सा० त० । लताभद ।

सा च इन्द्रतुल्यवस्तु कुसुमा पुष्पान्वितमञ्जरीका दीर्घदन्ता-
युग्मफलान्विता कद्दी शीतवीर्या पित्तक्षेपकासज्व-
दोषक्षमिनाशिनो चक्षुष्या च राजनि० ।

इन्द्रच्छन्दस् न० इन्द्र इव सद् वेषेण सहस्रयुक्तेन छाद्यते
कद-असुन् नि० नुत् । सहस्रयुक्ते हारभेदे हेम० ।

इन्द्रजनन न० इन्द्रस्यात्मनः जननं देहसम्बन्धभेदः । आत्म-
नोदेहसम्बन्धभेदे । तदधिकृत्य कृतः पन्थेः क । इन्द्रज-
ननीयं तदधिकारेण कृते पन्थभेदे न० ।

इन्द्रजाल न० इन्द्रेण कौशलाद्यैश्वर्येण जालं द्रष्टुर्नेतावरणं
यथास्थितवस्तुदर्शनाद्यमलसाधनात्, इन्द्रस्य परमेश्वरस्य
जालं मायेव वा । मन्त्रौषधादिना अन्यथास्थितस्य

वस्तुनोऽन्यथात्वेन दर्शनसाधने (कुहक) (वाजी) १पदार्थं
२मायारूपे जाले च । “उतएव महान्नोऽस्याः प्रवदन्ती-
द्रुजावताम् । एतस्मात् किमिवेन्द्रजालमपरं यद्दर्भवासिजि-
रेतथेतति हस्तमस्तकपदप्रोद्भूतनामान्कुरम् । पर्यायेण शि-
शुत्वयौ नजरवेगैरनेकेर्हृतं पश्यत्यति शृणोति जिघ्रति तथा
गच्छत्यथागच्छ । देहवद्वृत्तधानामौ सुविचार्यावलोक्य-
ताम् । के धानाः क्व वा दृष्टान्ताभ्यामेति निश्चित”
प० द० “सूक्ष्मकणुन्द्रजालञ्च सोरञ्चापि तथाक्चुनः ।
आग्नेयञ्चापि सौम्यञ्च ससर्ज कुरुदनन्दनः” भा०
व० २७४ अ० । इन्द्रेण इन्द्रकृतेन योगविशेषेण जालम् ।
१क्षुद्रोपायभेदे च । इन्द्रजालञ्च द्रव्यविशेषसंयोगेन
अद्भुतवस्तुदर्शकत्वापारः (किञ्चरि) इति हंलशब्दभाषा
प्रसिद्धः मन्त्रद्रव्यविशेषेण वस्तुनोऽन्यथा करणञ्च ।
तच्च दत्तात्वे यतन्ते मन्त्रविशेषसाध्यम् विस्तरणाभिहितम् ।
इन्द्रजालतन्त्रे तु ओषधिविशेषेण तथावरणं यदुक्तं
ततोदिह्मालं प्रदर्शयते । “अथातः संप्रवक्ष्यामि चेन्द्र-
जालमनुत्तमम्” इत्युपक्रम्य

“अथातः संप्रवक्ष्यामि ओषधीनां विधिं वरे ! येन विज्ञा-
नमालेण सर्वं सिद्धिर्भविष्यति । महाकालस्य वीजानि प्रक्ष-
मेकं समाहरेत् । धात्रीरसेन देवेशि ! सप्त वारान् विभाव-
येन । कर्त्तव्या गुटिका तां त स्त्रे निक्षिप्य पार्श्वेति !
आचिरोपै कालेन स्वयं पादावतो भवेत् । अथातः संप्रव-
क्ष्यामि शृणु त्वं मम वक्तुमे । द्वागस्य शोभं संगृह्य
तत्र क्षणमृत्तिव ऋषित्क पुनर्धस्तुप्रयोजनानि वापयेत्
यत्काले तानि पुनश्चानि भवन्ति तदा यक्षोपरि